

Milovat všechny bez rozdílu

Chiara Lubichová¹: V počátcích hnutí, vedeny především bolestnými okolnostmi války, jsme obrátily svou lásku k chudým. A byla to pro nás škola. Nebyly jsme zvyklé milovat ve smyslu nadpřirozeném, náš zájem obsáhl nanejvýše naši rodinu, přátele. Zatímco teď (...) jsme věnovaly svou péči všem chudým ve městě. Snažily jsme se, aby přišli do našich domovů, aby se posadili k našemu stolu; když jsme je potkaly na ulici, nechaly jsme jim to, co jsme shromáždily; navštěvovali jsme je v jejich neutěšených chatrčích a snažily jsme se o ně postarat a dát jim léky.

Chudí byli nejdříve předmětem naší lásky, protože pro ně a skrze ně jsme věřili, že milujeme Ježíše, který řekl: „Cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili.“² (...) A bylo úžasné vidět, jak přicházela Boží prozřetelnost ve velkém množství: potraviny, oblečení, léky.

V určitou chvíli, když již několik stovek lidí žilo jako my, zdálo se nám, že Pán žádal přímo od nás, abychom se staly chudé, abychom sloužily chudým a všem. Bylo to v den, kdy jsme udělaly tak zvaný „batoh“. V místnosti prvního fokoláre každý položil doprostřed to, co považoval pro sebe nadbytečné: kabát, rukavice, klobouk, a pamatuji si, že i kožich. Fascinovala nás úžasná stránka o prvních křesťanech v Jeruzalémě, kteří byli jedné myslí a jednoho srdce a nikdo neříkal o ničem, co měl, že je to jeho vlastní, nýbrž měli všechno společné a a nebyl mezi nimi žádný potřebný, nebyl mezi nimi žádný potřebný.³ Rodilo se tak „společenství majetku“, které pak mělo svůj vývoj, až k současnému projektu ekonomiky společenství, o němž budeme v těchto dnech hovořit.

(...)

Myslíme (...), že možná díky této lásce k chudým – láska přináší stále světlo – jsme velice rychle pochopili, že se naše srdce nemělo obracet jenom k nim, ale ke všem lidem bez rozdílu, (...) tak jako Bůh dává svému slunci svítit na zlé i dobré a déšť posílá na spravedlivé i nespravedlivé.⁴ Nemůžeme si tedy vybírat mezi sympatickým a nesympatickým, ošklivým a hezkým, mezi tím, kdo je z mé vlasti nebo cizinec, bílý nebo černý nebo žlutý, Evropan nebo Američan, Afričan nebo Asiat, křesťan nebo žid, muslim nebo hinduista. Láska nezná diskriminaci. (...) Milovat bratry jednotlivě a společně: milovat, tedy, bližní – jednoho za druhým a respektovat naplno každý národ. Z toho vzejde radikální změna mentality, z toho se zrodí revoluce. Kdyby všichni dělali jen toto, země by už byla nebem.

---

¹ Chiara Lubichová: „Láska k bližnímu“ – setkání muslimských přátel. Castel Gandolfo 1. listopadu 2002.

² Mt 25,40.

³ srov. Sk 4,32-34.

⁴ srov. Mt 5,45.